

Anu ja Juha Väliaho

Matrosova 4, Birsk 451452 Baškortostan, Russia

Tel: 7-3478-440979

Sõnumid: +372-56641451 +358-414545002

vahiahod@gmail.com

Sõbrakiri nr 1/ 2011

25. mai

Uurali uudised

Jumal on hea ja Tema arm kestab igavesti!

See lootuse sõnum, mis meile on antud, kehtib ka tänapäeval.

Jumal pole kuhugi kadunud ja Ta ei ole meid maha jätnud, ehkki meil on palju kurtmist hädade ja õnnetuste üle, mis maailmas toimuvad: Jaapani tsunami ja aatomielektijaama katastroof, Ameerika keeristormid ja üleujutused, Islandi vulkaanipurse... Ei ole ime, et inimesed ennustavad peatset maailmalõppu, sest kõik märgid sellest on juba olemas.

Meie aga elame koos Jumalaga ja rõõmustame selle üle, et kristlasi on kogu maailmas ning et meil on kõigil üks ja seesama abimees ja päästja: Jeesus Kristus.

Birskis

Aasta algas täie hooga, ikka saluudi ja rahva pidutsemisega. Meie alustasime pidudega juba vana aasta poolel jõulujumalateenistustega nii Birski kirikus kui ka mitmetes küladest inimeste kodudes. Täiendasime oma nukuteatrit: tegime suure kokkupandava lavadekoratsiooni ja uued nukud, millega saime esitada Jeesuse sünni lugu. Õppisime selgeks ka jõulukontserdi kava, mille saime esitada Birski linna kultuurimajas 9. jaanuaril, kui Venemaal oli õigeuskiriku jõuluaeg.

Oleme tänulikud Jumalale nende kaastööliste eest, kellega koos saame tööd teha. Alates mullu suvest saime Birskisse muusikatöö projektijuhiks Anna Mišina, kes lõpetas ülikooli ja on nüüd diplomeeritud muusikaõpetaja ja laulja. Ta vastutab ka lastetöö eest. Jumal on andnud talle organisaatori ja juhtimise anni, nii et meie koguduse töös on üks väike „kamandaja” rohkem. Anna elab koguduse Misjonimajas ja nii on meie tööpäevad sageli 12 tunnised.

Slava Kalimjanov tõlkis Juha abiga 35 uut vaimulikku laulu mari keelde ja meil on käsil uue marikeelse lauluraamatu tegemine. Anna koos Vasili ja Kostjaga neid laule siis ka jõulukontserdil esitasid. Ka nukuteatri etendused on tõlgitud vene keelest ka mari keelde. Anna tegi kahes keeles fonogrammide nukkude kõne ja muusikaga ja sellepärast käis kirikumajas üksvahe iga päev palju „näitlejaid” ja muusikuid. Mina, Anugi aitasin igas asjas kaasa: tegin dekoratsioone ja nukke, laulsin ja keetsin suure potiga suppi, sest kõik inimesed peavad ju ometi sööma ka.

Palvetasime palju ja olime kuni viimase hetkeni teadmatutes, kas ikka lubatakse meil see kontsert kultuurimajas ette kanda. Venemaal olid suured ülemused vist juba täies puhkamise hoos, sest siin on juba aastaid kõigil kogu riigis aasta algul 10 vaba päeva ja kellegi polnud aega meid keelata. Kultuurimajas töötab meie pastori Slava abikaasa Lilja ja tema abiga saime kontserdi korraldada. Tegime kuulutused, kaunistasime saali, seadsime üles muusikute aparatuuri ja nukuteatri dekoratsioonid ja fuajeesse laudad, kust inimesed said võtta endale tasuta vaimulikku kirjandust ja osta CD plaati. Üles olid seatud ka laste joonistused, mida olid teinud kogu linna lapsed meie poolt korraldatud jõuluteemaliseks joonistusvõistluseks ning toonud meile kirikusse.

Kontsert oli marikeelne. Rahvast oli tulnud kogu linnast ja ka kaugetest küladest. Kultuurimaja töötajatest olid meil abiks ainult helitehnik ja valgustaja. Minul tuli küll hirm peale, kui nägin lava eesriide tagant täissaali rohkem kui 500 inimesega. Olin koos meie rahvariides memmedega laulmas ansambli „Sorta tul” (Küünla tuli). Nemad olid samuti väga ärevil oma etteaste pärast. Meie õnnistuseks oli meil olemas Vasili Mihailov, kes mängis korraka kahel süntesaatoril ja laulis, vahepeal mängis akordioni ja siis jälle saksofoni. Kus laul „lonkama” kippus, seal aitas Vasili meid tagasi õigele noodile. Anna laulis, oli õhtu juht ja aitas kaasa nukuteatris.

Kui kontsert läbi sai ja rahvas raamatuid krabades tungles, oli meil selline tunne, nagu võib olla vist olümpiavõitjal. Tänu Jumalale, sest ilma Temata ei oleks me midagi suutnud teha! Meie olime külvitöö teinud ja nüüd ootame, et Jumal sellele ka kasvu annab.

Kiidusõnu kuulsime hiljem ka küladest, kus inimesed rääkisid, et neile oli kontsert väga meeldinud – sest kõik oli marikeelne, olid ilusad südamlikud laulud (esitati ka mitu Vasili ja Kostja poolt tehtud

vaimulikku laulu), nukuteater meeldis ja et ei olnud sellist tavalist fonogrammide „tümpsu”, vaid et ise mängiti kõiki pille. Aitäh teile kõigile, kes meie eest palvetate ja olete rahaliselt toetanud, et meil on omad muusikariistad ja inimesed, kes neid mängivad. Vajame küll jätkuvat eestpalvet Vasili ja Kostja eest, kellel on viinaviga, mis saab aeg-ajalt meestest võitu. Aidaku neid Jumal ise vastu panna saatana poolt seatud lõksudele ja ahvatlustele.

Peterburis ja Kelttos

Jaauari lõpus sõitsime Juhaga Peterburi, kus Kelttos oli juhtimiskoolituse viimane osa. See kursus oli korraldatud kiriku juhtivtöötajatele ja ka piiskop Aare Kuukauppi osales selles. Juhal ja teistel praostidel oli siis hea võimalus korraldada ka oma tööga seonduvaid asju, kuna kõik juhid said kokku. Päeval olid loengud ja õhtuti nõupidamised – nii need kolm päeva kulusid.

Kelttos toimus ka Soome Misjoniseltsi Venemaa töötajate aastakoosolek, kus me kõik esitasime oma aastaaruanded. Soome kogudustest saadud rahaline abi meie tööle tuleb Soome Misjoniseltsi kaudu. Meil kõigil on tööleping Ingeri Kirikuga ja meile viimasest nelja-aastaset lepingust algas meie viimane tööaasta Venemaal. Oleme töötanud Ingeri Kirikus 19 aastat ja viimane aasta on selleks, et oma senine töö ja kogemused kohalikele inimestele üle anda. Et aga nemad saaks tööd teha ja kogudusetel oleks toetajaid, sõitsime külastama sõpru lääne poole.

Eestis ja Soomes

16.02-14.03. oli meil võimalus külastada sõpruskogudusi nii Eestis kui ka Soomes. Sõitsime autoga, kus lisaks meile Juhaga olid Kaasani koguduse õpetaja Anatoli Pogasi ja Birski koguduse muusikud-lauljad Anna Mišina ja Konstantin Zainetdinov, maha 6500 km. Külastasime Soomes 22 kogudust ja Eestis 8 kogudust. Meil on Soomes 7 ametlikku tugikogudust ja 2 tugioorganisatsiooni, mida me külastame iga paari aasta järel. Lisaks on meil palju sõpru-abimehi veel erinevatest kogudustest, keda me samuti ei ole unustanud. Need on inimesed erinevatest äratusliikumistest, kes on saatnud meile talgulisi ja mitmel muul viisil Uurali praostkonna tekkele ja arenemisele kaasa aidanud.

Kogudustes ja misjoniõhtutel näitasime 16 min pikkust videot/slaidiprogrammi meie elust ja Jumalariigi tööst. Anatoli rääkis Kaasani kogudusest, tööst moslemitega ja uue kiriku ehitamise projektist. Anna ja Kostja teenisid kaasa muusikaga ja meil oli ka mitmeid kirikukontserte. Kaasas oli ka misjoninäitus, müüsimise koguduse töö toetamiseks maride tehtud käsitööd ja Baškiiria mett.

Ööbisime praktiliselt iga öö uues kohas ja kohtusime kogu reisi jooksul paari tuhande inimesega. Eriti toredad olid minu jaoks kohtumised inimeste kodudes, koolides ja lastepäevakodudes.

Hea meel oli näha sõpru ja sugulasi, kallistada lapsi ja lapselapsi. Pisemad olid palju kasvanud ja uut perelisagi on tulemas. Tänu Taevaisale!

Ameerikas

Kui me Juhaga elasime veel Marimaal Joškar-Olaas, siis saime Ameerikast Minnesota osariigist kolmeks suvekuuks abilised: pastor David ja Stephanie Carlsonid koos kahe tütreaga. Katy oli kolmene ja Martha sai meie juures üheaastaseks. Stephanie rääkis ka vene keelt ja oli tõlgiks. Nad elasid meie kodus ja saime suurteks sõpradeks. Pere lõi kaasa Joškar-Olaa koguduse töös ja külastas ka Uurali praostkonna teisi kogudusi. Kõige suuremad evangelistid olid muidugi lapsed, sest nii väikseid misjonäre polnud ju keegi varem näinud.

Hiljem sai sellest perest Ameerikas oleva ELCA Luterliku kiriku Minnesota osariigist tehtava Ingeri Kiriku abistamise eestvedajad. Nad kogusid sealt rahalist abi meie tööle ja ka ise külastasid koos suurema rühmaga paar korda meie kogudusi.

Rovaniemi kogudus on olnud 12 aastat meie üks tugikogudustest ja ka Jõuluvana on selle koguduse liige. Fotol: Juha, Anu, Anna, Jõuluvana, Konstantin ja Anatoli. Taga seisab Rovaniemi koguduse vaimulik.

Vasakul: Ameerika Luterliku Kiriku ELCA Minnesota osariigi piiskop Thomas Aitken ja Anu Kirikukogul.

All: John Nunes, Luterliku Maailmaabi president; Dina, Anu ja piiskop Thomas

Sellel aastal otsustasid meie sõbrad kutsuda sealsele Kirikukogule paar esindajat rääkima Ingeri Kirikust, mis saab tänavu 400-aastaseks ja millel saab täis 90 aastat iseseisva kirikuna tegutsemist. Eriti sooviti kuulda Uurali praostkonna, kuhu meie kuulume, töödest ja tegemistest.

Valik langes Dina Korepanovale, udmurti rahvusest Uurali praostkonna sekretärile ja Uurali praostkonna Kogudusekooli sekretärile. Dina lõpetas ka kevadel Teoloogilise Instituudi Kelttos ja on meie töö jätkaja teoloogilise koolitajana. Ka mina sain võimaluse sõita koos Dinaga, et lisaks kirikukogule külastada mitmeid sealseid kogudusi, kus meie eest palvetatakse ja rahalist abi korjatakse.

Lendasime 22. aprillil Moskvast Washingtoni, sealt Chicagosse ja südaöösel maandusime Duluthis. Linn asub mäeküljel, millelt avaneb vaade järvele Lake Superior. See on koht, mille on avastanud viikingid norralase Leif Eriksoni juhtimisel umbes tuhat aastat tagasi ja kuhu on tänaseks tekkinud üks Minnesota suurimaid sadamalinnu.

Lend kestis 1 päeva. See oli tõeline Suur Reede ehk kestis kaua, sest lendasime kogu aeg ajas tagasi. Elasime koos Dinaga pastor David ja Stephane Carlson kodus. Tüdrukud olid kasvanud, käivad koolis ja õpivad muusikat: Katy (10a.) mängib kitarri ja Martha (8a.) mängib harfi! Mõlemad oskavad laulda ka vene keeles „Issand leiba õnnista”, mida Katy õppis Marimaal, ning „Kes on loonud lillekese, täheke, linnukese...”. Nüüd said nendest meie abilised, kui me külastasime erinevais paigus kogudusi ja pidasime misjoniüritusi.

Vaikne laupäev algas Davidi koguduses Gloria Dei, kus oli tasuta hommikusöök, sealsete evangeelsete koguduste ühisüritus, kus iga kogudus saab võimaluse pakkuda linnrahvale kord kuus eri paigus hommikusööki ning rääkida sõna ja muusikaga koguduse tööst.

Õhtul oli kirikus 4-lapselise pere ristimine ja uute liikmete õnnistamine. Oli neid, kes olid hiljuti liitunud kogudusega, osa olid äsja konfirmeeritud, osa olid tulnud elama uude kohta või olid koguduse liikmed, kes polnud kaua kirikus käinud ja tahtsid uuesti leida oma koha kirikuliikmete seas. Õhtu oli väga südamlük.

Ülestõusmispüha hommikul enne suurt jumalateenistust, mis oli igas mõttes suurepärase, toimus meie kohtumine koguduse rahvaga. Paarkümmend inimest oli saalis, kui Dina esitles slaidiprogrammi abil Uurali praostkonna tekkelugu ja tegevust ning mina tõin tervitused nii Venemaalt, Soomest kui ka Eestimaalt. Dina laulis udmurdi keeles „Kes on loonud lillekese...” ja koos tüdrukutega laulsime siis ka vene keeles. David tõlkis laulu sisu ja aitas kitarrimänguga kaasa. Mina laulsin ikka ”Väikest karjast” ka eesti keeles ja andsin üle maride poolt tehtud pärnapuust lauaristid ning Birski koguduse ansambli marikeelse „Elava vee” CD plaadi. Stephanie aitas tõlkida, kui meil sõnad otsa said.

Meil olid kaasas ka fotonäitus ja kaardid meie Soome-Ugri maailma kohta. Inimestel oli alati palju küsimusi. Ega nad peale Moskva palju Venemaast ei teadnud. Sama programmiga külastasime me veel 11 kogudust, 2 kooli, 1 lasteaeda ja 2 kodust piiblingi.

Pastor Antti Lepisto viis meid külastama Minneapolis asuvat St.Pauli Luterlikku Seminari. Saime tutvuda sealsete õppimisvõimalustega ja esitati ka kutse Ingeri Kiriku teoloogidele sinna ennast täiendama tulla.

Meie reisi tähtsaim üritus oli 29.04-1.05 kestev ELCA Minnesota Kirikukogu Brainerdis, kus olid esindajad 142 kogudusest. Meie ja külalised Hondurasest saime võimaluse tuua tervitus 600 inimesega Kirikukogu rahvale. Pidasime ühe hommikupalvuse ja kaks misjoniseminari. Ameerikla usuvennad ja -õed olid naeratavad, tulid tänama ja kätlemata ning soovima Jumala õnnistust meie maadele ja rahvale. Oli väga palju huvitavaid ettekandeid ja innustav muusikaline osa. Jumalateenistused olid hästi korraldatud, palju oli võimalusi palvetamiseks. Peeti maha ka suur lapitekkide oksjon kiriku töö toetamiseks. Iga kogudus oli kaasa toonud ühe suure lapiteki, mis olid seintele üles riputatud. Igaüks sai kirjalikult oma hinda pakkuda. Lõpuks sai enampakkunu sellest koosviibimisest kaasa tore kirju mälestuse ja kirikukassasse kasvas iga teki eest rohkem kui 100 dollarit. Ka meie võiksime ju midagi sellist korraldada!

Kohtusime mitmete inimestega, kes olid meil Marimaal külas käinud, ja piiskop Thomas Aitkeniga, kes tuleb meile külla juuni alguses koos 11 inimesega Minnesota erinevatest kogudustest. Aeg kulus väga kiiresti, ilmad olid samasugused nagu Eestimaal, inimesed külalislahked ja sõbralikud. Reis andis meile palju häid mõtteid ja ideid, mida tahaks oma töös kasutada. Oleme ka väga tänulikud nende rahaliste annetuste eest, mis igalpool Uurali praostkonna toetuseks kokku koguti.

Tagasi lendasime sama teed. Duluthist lendasime välja 6. mai varahommikul, läbi Chicago ja Washingtoni. Oli hirmutekitav tunne, kui mitmesajakohalise lennuk, kus kõik kohad olid täis, täislastis Atlandi ookeani ületades läbi äikesepilve taeva poole tõusis. Islandi vulkaanidki hoidsid seniks hinge kinni, kui meie sealt üle lendasime. Moskvasse jõudsime 7. mai keskpäevaks.

Tänu Jumalale ja Ameerika sõpradele! Õnnistagu Jumal ka neid väga sellel nende jaoks raskel majanduslikul ajal. Ega asjata pole kirjutatud dollari peale: IN GOD WE TRUST.

Tulevik, mis me oleme plaaninud ja teostub, kui Jumal lubab ja me elame:

Uurali praostkonna Misjonilaager Joškar-Olaas 3.-5.06

Kaasani koguduse külastus koos Ameerika sõpradega 7.06

Inglise keele laager Birskis 9.-11.06

Nelipühad, Kiriku sünnipäev 12.06

Soome misjonipraktikantide rühm, 14 inimest praktikal Birski koguduses 14-26.06

Muusikalaager Birskis 15-17.06, 19.06 kontsert Tšišmaas.

28.06-1.07. Meie jaoks viimane Uurali praostkonna sinod Birskis koos piiskop Aare Kuukaupiga. Uute vaimulike tööle õnnistamine ja vaimulike perelaager.

Ilusat ja õnnistusrohket suve teile kõikidele!

Teie misjonärid Anu ja Juha

Fotomeenutusi märtsikuisest reisist Eesti kogudustesse.

Vasakul: Keila koguduse keskel

All: muusikakülakost Tartu Maarja kogudusele

**Anu ja Juha tööd saab toetada
EELK Misjonikeskuse arveldusarvetele:**

1120254269 Swedbank

10602016015008 SEB